ОБЩОЧОВЕШКИТЕ ЦЕННОСТИ НАД ВСИЧКО!

АПРИЛЦИ

Общински вестник

ISSN 1310-4918

08

(904) Брацигово, г. LX,
22 август 2024 г.
четвъртък

30 ст.

ФОРУМ БРАЦИГОВО 2024 – „АРХЕОЛОГИЯ И АРХИТЕКТУРА“

В рамките на три дни, от 12 до 14 септември 2024, Брацигово ще бъде отново център на обмяната на опит на експерти от България и Италия. Първият ден е изцяло институционален – с дискусии и презентации на официална кръгла маса, и ще завърши с концерт на площад „Централен“ на гостуващия от Сардиния хор „Тискали“.

В рамките на форума ще има и гостуваща изложба – „България и мозайките“, реализирана от Фондация „Балканско наследство“ за Държавния културен институт към министерството на външните работи на Република България през 2023 г., в сътрудничество с български музеи, нестопански организации и специалисти в областта на изкуствознанието и археологията. Изложбата има за цел да представи богатото и разнообразно мозаечно наследство в България чрез избрани детайли от антични, средновековни и съвременни мозайки и да разпали интереса на аудиторията към него.



Вторият ден е посветен на професионални лекции, даващи пример на съвместната дейност между археолози, архитекти, инженери и реставратори. Този ден ще завърши с голям концерт на ансамбъл „Българе“ с постановката им „Това е България“ в театралната зала на НЧ „Васил Петлешков – 1874“.

Третият ден от форума има изключително разнообразна програма – лекции и практическа работилница, посветена на мозайките, детска архитектурна работилница – конкурс „Каменни картини“, и официално закриване с фолклорния музикален и кулинарен фестивал „Вкус на традиции“ в двора на Музея на Брациговската архитектурно-строителна школа.

Форум „Брацигово 2024“ е официално включен в Националния календар на събитията за Европейските дни на наследството – 2024, и се реализира под патронажа на Министерството на културата на Република България.

С над 200 събития в цялата страна през целия месец септември България за пореден път ще се включи в инициативата Европейски дни на наследството (ЕДН) под надслов „Европа, общо наследство“.

Всяко издание на ЕДН има обща за всички европейски страни тема. Тази година тя е „Наследство от маршрути, мрежи и връзки“. Общото послание е, че обществата са изградени на база от мрежи, които са позволили обмен на търговия, религиозни вярвания, научни знания, технологични иновации и общи културни и художествени практики. Тази тема е възможност отново да пътуваме по тези пътища, маршрути и пътеки на историята, за да открием какво можем да научим от тях днес.

Календарът на празничната програма в нашата страна е изготвен от Министерството на културата, като национален координатор по провеждане на ЕДН у нас, съвместно с общинските администрации, които от години активно съдействат за популяризирането на богатото културно наследство на регионите и страната.







ВИСОКОПРЕОСВЕЩЕНИЯТ ПЛОВДИВСКИ МИТРОПОЛИТ НИКОЛАЙ ВЪЗГЛАВИ ВЕЧЕРНОТО БОГОСЛУЖЕНИЕ



Отслужен бе Молебен канон на Пресвета Богородица в храм „Св. св. Петър и Павел“ в село Равногор, Пещерска духовна околия.

Преди началото на богослужбата тържествено бе внесена в храма чудотворната икона на Божията майка „Златна ябълка“, която бе посрещната с камбанен звън и благоговеен трепет от стеклите се боголюбиви християни.

Пред чудотворния образ на Божията майка „Златна ябълка“ с Владиката съслужиха архимандрит Максим – епархийски духовен надзорник, архимандрит Дамян, йеромонах Петър Еремеев – клирик на Пловдивска епархия, йеромонах Иларион, ставрофорен свещеноиконом Тодор Хаджиев – протосингел на Пловдивска митрополия, свещеноиконом Деян Стоенчев – духовен надзорник, свещеноиконом Любомир Траянов – архиерейски наместник на Пещерска духовна околия и председател на храма, свещеник Георги Глухчев, свещеници от околията и митрополитският протодякон Илиян Александров.

Пред чудотворния образ на Божията майка „Златна ябълка“ високопреосвещеният митрополит Николай, заедно с духовниците и митрополитския хор „Св. ап. Ерм“ с диригент протопсалт Георги Радев, изпълниха антифонно песнопенията на Молебния канон.

Боголюбивите християни изпълниха храма и с едно сърце – заедно със своя архипастир, отправяха молитви към Богоматер, зовейки: „Пресвета Богородице, спаси ни!“

В края на канона всички с благодарност преклониха ума и сърцата си пред Владичицата на света, чиято помощ неднократно са усещали в своя живот.

Духовното тържество завърши с многолетствие, провъзгласено от митрополитския протодякон Илиян Александров.

След края на богослужбата жените от фолклорен състав „Равногорски бисер“ поздравиха присъстващите с изпълнение на народни песни.

Поклонението пред Чудотворната икона на Света Богородица „Златна ябълка“ в храма продължи до късно вечерта.



МИНИСТЕРСТВО НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА

Програма „Развитие на човешките ресурси“

В ПОМОЩ НА ВЪЗРАСТНИТЕ ХОРА

Съфинансирано от Европейски съюз



През м.август 2024 г., в изпълнение на дейностите по Проект BG05SFPR002-2.001-0070-C04 – „Грижа в дома в община Брацигово“, финансиран по Програма „Развитие на човешките ресурси“ 2021-2027, BG05SFPR002-2.001 – „Грижа в дома“, се проведоха две здравни беседи с потребителите от гр. Брацигово, с. Бяга и с. Козарско.

Всеки потребител получи персонална покана за срещата. Отзоваха се тези от тях, за които беше възможно да ги превозим с автомобила по проекта и които можеха да се движат, макар и с помощни средства, придържани от доставчиците.

Беседите се проведоха от доц. д-р Златка Ангелова – представляващ Фондация „СПО“, в присъствието на ръководителя на проекта и работниците за доставка по домовете.

През юли се проведе такова събитие с потребителите от с. Равногор и предстои още едно в с. Розово.

На чаша кафе с присъстващите се провеждаха дискусии относно здравословните им проблеми, разпознаването на диабет, хипертония, подагра и други заболявания, свързани с възрастовите им изменения, както и как да си помогнат сами в случай на неразположение, докато пристигне на място медицинско лице.

При тези срещи очи в очи с потребителите за пореден път си дадохме сметка, че въпреки затрудненията, си е заслужавало да поемем този риск и да изпълняваме проекта до последната му възможна дата. Хората споделяха с вълнение, че очакват с нетърпение вратата на дома им да се отвори и да влезе психолог, социален работник, мед. сестра или рехабилитатор. Освен че получават помощ за физическото си здраве, те има с кого да споделят проблемите си, тревогите си и радостите. Всички от тях са самотно живеещи. А работниците за доставка по домовете те вече приемат като свои деца.

Всяка една от срещите ни приключваше с горещи молби да се намери вариант и да продължим с грижите си за тях и след 06.01.2025 г., когато приключва изпълнението на Проект „Грижа в дома в община Брацигово“.

Ръководител проект: инж. Ан. Методиева

ДОБРОВОЛНО ФОРМИРОВАНИЕ „АКТИВ-112“

120 000 дка около Свиленград са вече пустиня.
Половината гора в кв. Средна кула край Русе изгоря.
30 000 дка край Хасково.
20 000 дка около Хисаря.
Още десетки пожари – край Варна, Пазарджик, Стара Загора, Пловдив и на много други места в цялата страна.
Стотици доброволци от десетки формирования в цялата страна вече повече от месец водят неравна и изтощителна битка с огнената стихия, рамо до рамо с пожарникарите и горските служители. Горещините продължават и не се знае кога ще свърши всичко това.
Най-ценното ни „оръжие“ в моменти като този са ранцевите пожарогасители, чрез които можем да работим в труднодостъпни терени с липса на вода.
Молим всеки, който иска да ни подкрепи в тази трудна битка да го направи по един от следните начини:
– като изпратите SMS с текст DMS OGNEBOREC на номер 17 777;
– чрез дарение за кампанията в platformata.bg на този линк: https://platformata.bg/.../2413.../details/campaign.html;
– чрез банков превод по сметка:
IBAN: BG11UNCR 7000 1522 2002 11
BIC: UNCRBGSF
Титуляр: Национална асоциация на доброволците в Република България
Основание: дарение за ранцеви пожарогасители.
Средствата ще използваме за закупуването на ранцеви пожарогасители за всички доброволни формирования, членуващи в НАДРБ.

НОВА РУБРИКА



Вестник „Априлци“ откри нова рубрика: „Спомените на един брациговец“. Авторът е Христо Дюнков. Материалите му всъщност вече са достояние на феновете на социалните мрежи – най-вече на Фейсбук. Последователите на групата „Брациговски диалект“ отдавна изпадат в умиление от някогашните картини и минали времена за градчето. Това е четиво за брациговци. За брациговци, които отдавна не живеят в Брацигово. За тези, които са техни приятели. За тези, които обичат Брацигово. За тези, които са в брациговски или други социални общества. За тези, които са прочели тези неща в „Брациговски диалект“, но пак искат да им се порадват. За всички, които имат интерес към диалектите в България.

Христо Дюнков ни връща в онези времена, когато Брацигово беше велико – с историята си, с многото си граждани, училища, предприятия, със собствен театър. Град с пълнокръвен социален живот, богат на приятелства, големи родове с дълга и горда история, деца и ученици с щастливо детство и дарени да бъдат много свободни. Има известна носталгия, но свежестта и цветността на уж вехтите спомени така изтупват съвременните ни души и ни изправят пред преосмисляне на истините за това какво сме загубили, какво сме спечелили, накъде вървим. Няма поучителност или съвети в спомените на Христо – има чиста радост и преклонение пред времето и ценните неща от миналото. Спомените са изписани на звучния брациговски диалект, но елегантно са преплетени със съвременна реч, за да бъдат разбираеми не само за брациговци.

Ние сме това, което сме наследили и носим през вековете. Съхраним ли нашето родословно дърво, родното си място, историята на родината си в истинския им вид, тогава сме правилните хора.

СПОМЕНИТЕ НА ЕДИН БРАЦИГОВЕЦ

(ЧЕТВЪРТА ПУБЛИКАЦИЯ)

До де я докарама?..

Да не може да идиш на еднъ кръчма, да са видиш с аркадашите.

Ми кат не може ся, шъ са повърнем назад във врямето, га орта имаа по-малко, бяя по-истински и по-свободни някси. Да продължим расотката, де бяма зафанали из наште заведения за апване, пийване, раздумка и още нящо.

Капията, Централния, Банята, следва Дружба.

Убава кръчма.

Бравос на тоа, де му го измислил името – Дружба – Приятелство. Викаа, че я кръстена на българо-съветската дружба. Да, ама не. Тоа чувяк го вързал въобще с приятелството, с веселото и моабета.

Имашъ си романтика от де и да го поглядниш.

Кацнала на високото на Чуката. Под нея ряката. Сидяша някси самотна на баира, извън Брацигово. Гачи та викаша: „Яла тука да си поприказвамъ.“

И бая народ отиваша да си приказва там. След тва го построия квартала зад нея. Младите не знаят, ама на 200 м от Дружба към Културния дом имаша циганска маала. Седъм-осъм колиби. След тва ги приместе под Нерзъто. Гу изряза балкана над тях, ги обрая праските на Ропината, Костовия орей го бруле. Изобщо иб.а мамата на цялто Нерзо и на сичкее имиш (плодни дървета) де що бяша останоло по него. А Нерзото раждаша сичко, оти са поливаша от Бурво блато. Кви истории ставаа там... друг път шъ ви разправам.

Па са извяях.

Да стигнеш до Дружба са минаваша над Умишка по тясно бетонно мосчъ. Широко колкото да са разминеш с еднъ гушната двойка. Имаша парапет, да са държат попийналите. След мосчуту та посряща едно парадно, официалну стълбищъ. Цялото бяша от брациговски камин – риолит. Не знъм за кво, ама яз го свързвах някакси с Шипка, ама бая по-малко. Изкачването бяша лесно, ама слизането!... След 2-3-4 рикий си бяша голям проблем. Бая изпърлакатени ноги имаша. Отдясно на стълбищъто, нагоръ, имашъ четири тераси с голями орей по тях. Лятно вряме пазее сянка, а га узряят, мизето ти идва отгоръ, направо на глъвъта. През лятту на вторта тераса, под най-голяме орей, свиреша оркестър. Песни и танци на народите. Ама Дружба а от по-късното вряме. Орта бяя по-мудерни, са държая „по-интилигентно“ и не съ отпускаа душъта да пяят с оркестъра. Чат пат някоя компания да запяя с негу. Вярно че си дансиха бая. Биля рок си играа и... оро.

Под орейте имаша наредени маси,обикновено с бяли покривки.

Кат седните, поръчате по едно, погледнете към Банята. Тревъта на ливадите – зелена, мирише на липа, ухае на тревъ чак до Дружба, върбите са навели – плачат. Ама на теби ти са пълни душъта и те убаво. Дигниш поглед – срещу тебе стръмния баир над Банята, чак до Балювица – зелено, зелено. И пилта са чуват къ чурликат. От ряката от вряме на вряме полъхва ветрец. На високото са чувстваш кат на кораб. И ти става едно милно и драго, душъта ти са отвара. Е... къ да ни си поръчаш ощъ едно? От рякъта имашъ малко комари, ама кът са намажиш с малко рикия отвънка и с повечко отвътра, ни са чувства. Не бяма толкова чувствителни кат ся към комарте и муите. Иначе вътра Дружба не струваш ногу. Във фоаето отляво – WC. Отдясно – входът за ресторанта. Правоъгълна „зала“ с четири редици маси по 5-6 на ред. Отляво – бара. В дъното – оркестъра. От изток и юг целия ресторант със стъклени витрини. Над оркестъра имаша голям вентилатор. Бяша си жива атракция. През зимата вътра ставаша лисичарник. Вентилатора работеше, гато оркестъра почиваше, оти го заглушаваше. Кат го включат, съ чуваше „Пазите чинийте!“ Майтапиха са, че ги смука кебапчетата и кифтетата и после Цанкето ги събира отвънка.

С тия кръчми шъ ми изляни ими, че съм израснал там. Ама в Брацигово винаги а имало ного кръчми и брациговци са били по сяко вряме весъл народ.

(Следва продължение)

ЗА ЧЕТВЪРТИ ПЪТ SCORELAUF MARATHON - РАВНОГОР



Четвъртото издание на Равногор Scorelauf Marathon в едноименното китно родопско село стартира и тази година. За разлика от предходните стартове, дистанциите през този са 4, а новата „придобивка“ е страхотно 30-километрово трасе, което да запълни пролуката между 18 и 42-километровите дистанции.

Същинското състезание се проведе в неделен ден, като участниците имаха възможност да избират между четирите дистанции – 8 км, 18 км, 30 км и 42 км, а в събота предварителната предвидена програма бе пълна с екшън и забавление.

Бягането бе в скорелауф вариант, който се отличава от традиционните трейл бягания с това, че ти дава свобода сам да определиш последователността, по която ще преминеш маршрутите в съответните дистанции, в зависимост от своите предпочитания, възможности, тактика и, разбира се – метеорологичните условия. Всички маршрути бяха разнообразни, достигаха до различна крайна точка и се различаваха по трудност, дължина и тип на терена.



Дистанциите:

8 км (TRAIL RUN) 370 D+, включваща един маршрут:

Бекови скали 8 км 370 m D+

18 км (SCORELAUF TRAIL) 820 m D+, включваща 3 маршрута*:

Бекови скали 8 км 37 m D+

• вр. Света Неделя 5 км 32 m D+

• Червената скала 5 км 13 m D+*

30 км (SCORELAUF TRAIL) 1250 m D+, включваща 4 маршрута*:

Бекови скали 8 км 370 m D+

• вр. Света Неделя 5 км 320 m D+

• вр. Емин тепе 12 км 430 m D+

• Червената скала 5 км 130 m D+*

42 км (SCORELAUF MARATHON) 1500 m D+, включваща всичките 5 маршрута*:

• Бекови скали 8 км 370 m D+

• вр. Света Неделя 5 км 320 m D+

• Гарванови скали 12 км 250 m D+

• вр. Емин тепе 12 км 430 m D+

• Червената скала 5 км 130 m D+*

***Маршрут Червената скала 5 км 130 m D+ е фиксиран като последен за преминаване за 18 км, 30 км и 42 км (всички искаме да гледаме шоу).**

Целта на формата бе участниците да направят своето перфектно бягане, като заложат на силните си страни в трейл бягането и изберат най-ефективната за техните възможности последователност за преминаване на маршрутите.

И тази година за два дни центърът на Равногор се превърна в домакин на състезанието, като освен арената на старт/финала, в непосредствена близост бе изграден и палатков лагер.

„Априлци“

ЛЕТНИ ЩРИХИ

Неделя (4 август) от 14-16 ч (българско време) в музикалното предаване „Двуглас“ по програма „Хоризонт“, бе излъчено представянето на новия албум на оркестър „Леле, леле“ (aide,айде!), както и на албума на певческа група „Равногорски бисери“!

Скъпи приятели, музиката на певческа група „Равногорски бисери“ беше успешно записана през юни и сега е в процес на смесване и мастеринг. Дизайнът на албума също е изготвен!

Много сме развълнувани, че CD-албумът е на път към нашите почитатели!

Ето и един малък момент, уловен от нашия невероятен фотограф и дизайнер Иво Христов!



Големи благодарности и на нашия фантастичен тонинженер и звукооператор Борислав Згуровски!



В началото на юли достигнахме и 90% от нашата кампания за набиране на средства и финансиране на този проект! Специални благодарности на всички вас, които допринесохте, както и на хотел „Борика“ – Равногор, за огромната подкрепа!

И нещо ново и нетипично за Равногор – рисуване на „Равногорска девойка“ в читалището. Интересът беше завиден…

Мария СПАСОВА

IN MEMORIAM



Тръгваш си. Мълчаливо си тръгваш –
като ухание на утринна свежест.
Безмълвно излизаш на пръсти
от живота безумно суетен.
И отиваш, отиваш във Рая –
там, където мечтите се сбъдват.
Като полъх душата остава –
полъх, с обич изпълнен.
Няма болка. Няма омраза.
И човешката злоба изчезва.
Има само любов и наслада
от чиста Божествена нежност.
Тръгваш си. Хайде, отивай!
Пътят измит е със сълзи.
Ти върви, върви и не спирай –
скоро Бог ще те прегърне…

ПОЧИВАЙ В МИР, ТОНИ…

Теодора НАНОВА

ДА НАПРАВИМ ОБЩИНА БРАЦИГОВО ЧИСТО И ПРИВЕТЛИВО МЯСТО ЗА ЖИВЕЕНЕ!

ДА Я ПРЕВЪРНЕМ В КРАСИВ И ЧИСТ ДОМ ЗА НАШИТЕ ДЕЦА!



Уважаеми жители на община Брацигово, ръководители и служители в търговски, административни, производствени, складови и други обекти на територията на общината!

Като кмет на община Брацигово, ви призовавам за отговорно отношение и спазване на всички изисквания на Закона за управление на отпадъците и подзаконовите нормативни актове за законосъобразно и екологосъобразно управление на отпадъците на територията на нашата община.

С настоящата брошура целим за пореден път да информираме обществеността за условията и реда за събиране, транспортиране и третиране на различните видове отпадъци, генерирани на територията на община Брацигово, както и да заявим твърдата си позиция относно санкциите и глобите, които ще бъдат налагани на нарушителите.

Вярвам, че всички заедно ще успеем да постигнем целите си, а именно да намалим количеството на отпадъците, които депонираме, да спестим средства за заплащане на все по-високите такси и отчисления, които се дължат за тази услуга, да подобрим чистотата и облика на селата ни и не на последно място да опазим въздуха, водата и почвата от замърсявания.

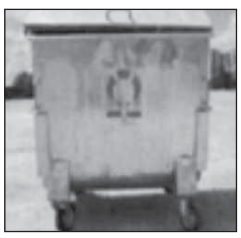
Обръщам се с молба към всеки отговорен жител на община Брацигово, който забележи нерегламентирано изхвърляне или запалване на отпадъци, да ни сигнализира своевременно.

Въпрос на време е изчерпването на природните ресурси на планетата, но ако променим отношението и поведението си към отпадъците и спазваме правилата за събирането им, ще установим, че много голяма част от тях могат за бъдат рециклирани и така да забавим застрашителната тенденция.

САМО С ОБЩИ УСИЛИЯ МОЖЕМ ДА УСПЕЕМ!!!

Надежда Казакова, Кмет на община Брацигово

СМЕСЕНИ БИТОВИ ОТПАДЪЦИ



Събирането на смесените битовите отпадъци на територията на община Брацигово е организирано чрез осигуряване и предоставяне на съдове за съхранението им – контейнери и кофи. Обхванати са всички населени места в състава на общината.

Транспортират се чрез специализирани автомобили от фирма „Комунал сервиз“, по предварително утвърден график, съобразен със заповед на кмета на община Брацигово.

Събраните битови отпадъци се транспортират за обезвреждане в инсталация за предварително третиране на смесени битови и инсталация за компостиране на разделно събрани зелени и/или биоразградими отпадъци, разположени на територията на РЦР Алеко Константиново, община Пазарджик – „Център за рециклиране – Пазарджик“ ДЗЗД.

БИОРАЗГРАДИМИ ОТПАДЪЦИ са хранителни и растителни отпадъци, хартия, картон и други.



Забранено е нерегламентираното изхвърляне на биоразградими отпадъци, както и изхвърлянето им в контейнерите за събиране на битови отпадъци и/или отпадъци от опаковки.

Община Брацигово има организирана система за събиране на „зелени“ биоразградими отпадъци, образувани от домакинствата на територията на общината.

Събирането и транспортирането на зеления отпадък до площадката на компостиращата инсталация ще се извършва от Център за рециклиране – Пазарджик.

На територията на община Брацигово събирането на зелени и други биоразградими (от растителен произход) отпадъци да се извършва на регламентирани от община Брацигово места.

Поради отдалечеността на прилежащите към общината малки населени места от площадката за компостиране събирането и извозването на отпадъците до съответната система за компостиране се извършва по заявка.

Определените места са:

за гр. Брацигово – районът около жп-гарата (пожарна);

за с. Исперихово – кв. 48 имот УПИ VII;

за с. Розово – УПИ I – Детска градина, кв. 13;

за с. Бяга – местност „Исака“ (старото сметище);

за с. Козарско – ул. „Тридесет и втора“ № 14 (двор на училище).



СТРОИТЕЛНИ ОТПАДЪЦИ се образуват при извършване на строителни и монтажни работи, при премахване на строежи и при реконструкция и основен ремонт на сгради. Те представляват почва и камъни, бетон, тухли, керемиди, плочки, керамични изделия, дървесина, стъкло, пластмаса, асфалтови смеси, гипс, метали – мед, бронз, месинг, алуминий, олово, стомана, чугун и др., както и смеси от всичко изброено.

Община Брацигово има организирана система за събиране, оползотворяване и обезвреждане на строителни отпадъци от ремонтната дейност, образувани от домакинствата на територията на общината.

ВАЖНО!!! **Поставени са два броя 4-кубикови контейнери в района около гарата в гр. Брацигово. Транспортирането на строителни отпадъци се извършва от лица, притежаващи регистрационен документ за тази дейност, до площадки за последващото им третиране. Забранено е нерегламентираното изхвърляне на строителни отпадъци, както и изхвърлянето им в контейнерите за битови отпадъци и в тези за разделно събиране на отпадъци.**

Съгласно §.1 от Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Брацигово, таксата за изхвърляне на строителните отпадъци на определените за целта места е 25 лв./тон.

Лице за контакти: главен специалист „Чистота“, тел. 03552 / 20-65, вътр. 119.



ОТПАДЪЦИ ОТ ОПАКОВКИ

Опаковки са всички продукти, направени от материал от всякакво естество, използвани, за да се поставят в тях, съхраняват, пренасят, доставят и представят стоки – от сурови материали до обработени стоки – от производителя до ползвателя или потребителя. Артикули, които не се връщат и се използват за същите цели, също се считат за опаковки.

В община Брацигово е изградена система за разделно събиране на отпадъци от опаковки чрез разполагане на цветни контейнери от организация по оползотворяване на отпадъци от опаковки „ЕКОПАК БЪЛГАРИЯ“ АД. Системата е организирана чрез трицветни контейнери по уличната мрежа: син – хартия и картон, жълт – пластмаса и метал, и зелен – стъкло. Контейнерите се обслужват от „ЕКОИНВЕСТ“ ЕООД, като разделно събраните отпадъци се транспортират до площадката на фирмата в гр. Пазарджик.

Система за разделно събиране на отпадъци от опаковки има на територията на гр. Брацигово, с. Бяга и с. Исперихово. Обслужването на контейнерите е три пъти месечно за жълт и син контейнер и два пъти годишно за зелените контейнери.

Намалете обема на отпадъците, като сгънете кутиите и кашоните и смачкате пластмасовите туби и бутилки. Капачките от буркани и бутилки изхвърляйте в жълтия контейнер.

Всички търговски, производствени и административни обекти имат задължение да събират разделно отпадъците от хартия и картон, пластмаси, метали и стъкло.



НЕГОДНИ ЗА УПОТРЕБА БАТЕРИИ И АКУМУЛАТОРИ (НУБА)

Община Брацигово организира веднъж годишно акции по разделно събиране на НУБА. Забранено е нерегламентираното изхвърляне на НУБА, както и изхвърлянето им в контейнерите за събиране на битови отпадъци и/или отпадъци от опаковки.

Обекти: **Общинска администрация, НЧ „Васил Петлешков 1874“, ДГ „ Здравец“, НУ „Васил Петлешков“, кметство с. Козарско, кметство с. Бяга, кметство с. Исперихово.**

ИЗЛЕЗЛИ ОТ УПОТРЕБА ГУМИ (ИУГ) – са тези, които не могат да бъдат употребени повторно в оригиналния им вид. Съгласно разпоредбите на Наредба за изискванията за третиране на излезлите от употреба гуми (НИТИУГ), гражданите имат възможността при закупуване на нови гуми или при сезонната им смяна напълно безплатно да оставят старите при съответния търговец и/или сервиз. ИУГ могат да бъдат предадени безвъзмездно на временен пункт в непосредствена близост до бензиностанция „КАОЙЛ“ – гр. Брацигово.





ИЗЛЯЗЛО ОТ УПОТРЕБА ЕЛЕКТРИЧЕСКО И ЕЛЕКТРОННО ОБОРУДВАНЕ (ИУЕЕО) **Категориите електрическо и електронно оборудване, които могат да се предават, са: големи домакински уреди (хладилници, готварски печки, микровълнови, перални машини, котлони, ел. радиатори, ел. вентилатори и др.); малки домакински уреди (прахосмукачки, кафемашини, ютии, фритюрници и др.); информационно и телекомуникационно оборудване (компютри, лаптопи, принтери, телефонни апарати и др.); потребителски уреди (телевизори, радиоприемници, видеокамери и др.); електрически и електронни инструменти; електрически и електронни играчки, артикули за забавление или за спорт.**

В Наредбата за управление на отпадъците на Община Брацигово е предвидена забрана за изоставянето на ИУЕЕО в непосредствена близост до контейнерите за битови отпадъци, поставянето им в съдовете за отпадъци, както и нерегламентираното им изхвърляне или друга форма на неконтролирано обезвреждане.

Пунктът за предаване на отпадъците е гр. Брацигово, бул. „Трети март“ № 35 – гаражи (поликлиника); тел. за връзка – 03552 / 20-65, вътр. 120

ТЕКСТИЛНИ ОТПАДЪЦИ



Община Брацигово има организирана система за разделно събиране на годни за употреба дрехи и други текстилни продукти. Събраните текстилни изделия ще бъдат транспортирани до база за сортиране, за преработка и/или повторно оползотворяване или рециклиране.

Изискването към предаваните текстилни изделия – дрехи, домашен текстил, чанти и други аксесоари, е да бъдат в годно за употреба състояние и да са прилежно опаковани в торбичка.

На територията на град Брацигово са поставени събирателни контейнери на следните места:

бул. „Трети март“ № 65 – на паркинга на градскиь стадион „Христо Гюлеметов – Бонбона“, обозначени със знака на БЧК;

ул. „Атанас Кабов“ – център;

ул. „ Христо Гюлеметов“ – в близост до старата автогара.

На територията на община Брацигово е забранено нерегламентираното изхвърляне, изгаряне или друга форма на неконтролирано обезвреждане на отпадъци. Извършват се периодични проверки. При наличие на замърсяване всички разходи за възстановяване на качествата на околната среда и за разкриване на действителния причинител се поемат от него. Когато причинителите на замърсяване са неизвестни, разходите по възстановяването на качествата на околната среда се поемат от лицата, в чиято собственост се намират отпадъците.



През тази година тема на Националния младежки конкурс „Аз за моята община: зелени идеи – чисти общини“, обявен от НСОРБ, е свързана с важната за общините трансформация в системите за управление на отпадъците. Едно от най-сериозните предизвикателства през мандата – както определиха кметовете – промяната в начина за определяне на ТБО, привлече значителен интерес на млади хора от цялата страна. Първият етап на конкурса приключи на 15 август 2024 г. Получени са 35 проектни предложения от 20 български общини.

Целта на инициативата е младите хора да дадат своя принос към усилията на общините за обективно и широко информиране на хората за предстоящите промени и необходимостта от отговорно отношение към управлението на отпадъци.

Най-младият участник в конкурса е на 7 години, а най-активни са учениците и работещите младежи на възраст между 16 и 25 години. 11 от получените конкурсни работи са разработени от екипи. Колективните участия са предимно от ученици, съвместно разработили пилотни проекти за кампании на територията на своите училища, които могат да бъдат реализирани и в други образователни институции в страната.

Получените за участие в конкурса предложения включват разнообразни идеи за информационни кампании с широк обществен ефект, като най-голям интерес предизвикват темите, свързани с разделното събиране на отпадъци и ползите от него, повторната употреба на дрехи, мебели и домакински уреди, ограничаване разхищението на хранителни продукти.

Основните формати, в които младежите изразяват вижданията си, са текстово изложение или презентация, но не липсват оригинални брошури или своеобразни комикси.

Победителите във второто издание на Националния младежки конкурс „Аз за моята община: един проблем – едно решение“ ще бъдат обявени във Варна, на официална церемония на 12 октомври – Деня на българската община и местното самоуправление.

Въпреки приключването на първия етап на конкурса, на електронната поща продължават да пристигат проектни предложения, затова изпратените в първите дни след 15 август също ще бъдат допуснати за оценка от журито.

Благодарим на всички над 100 общини, които припознаха инициативата на НСОРБ и се включиха активно в популяризирането на кампанията, като информираха партньори, медии, младежки сдружения и училища и споделиха публикации за конкурса в своите комуникационни канали.

Екипът на Сдружението благодари и на медиите, които публикуваха и излъчиха редица материали и интервюта за инициативата.

ОЧИ

(Из цикъла „Разкази от разни времена)

„Ама че глупаво е устроен светът! – помисли си Диан, но това определение му се стори доста неуточнено и мигом се поправи. – Не, не глупаво, а несправедливо... И по-конкретно – не светът, а само човекът.. А още по-точно – жената!“

Той сви устни в гримаса, която би трябвало да изглежда като усмивка. Но не се получи. Попречи му горчивината, която внезапно бе изплувала като невидима пяна от дълбините на младата му душа.

Той с неохота се присъедини към останалите гости, които вече се настаняваха край отрупаната с чаши и чинии маса. Избра си място в единия ъгъл, отпусна се на стола и се огледа.

Трапезата беше разпъната в малко калдъръмено дворче, под сянката на свежозелен асмалък. Приятно беше, макар че и масата, и дворчето се оказаха теснички за нахлулата тук някогашна, но вече размила се в спомените студентска тайфа. Това обаче не пречеше никому. Напротив. Бодрите младежки гласове изпълниха пространството с толкова жизнерадостна шумотевица, че иззад пердетата на околните къщи занадничаха любопитни очи. Такава „гюрултия“, както я определяха съседите, отдавна не се бе чувала.

Бившите колеги на Татяна и Павел се бяха изсипали тук, за да споделят радостта им от придобитата преди месец-два нова къща. Нова като придобивка, но в действителност – поне стогодишна.



– И как го открихте това чудо, бе калпазани такива? – обърна се към домакините Ваня, докато продължаваше да шари с очи. – Ама че щура идея. Но като ви познавам – не се учудвам...

– Още по-любопитно е как са открили селото – допълни я Иван. – Него даже на географската карта го няма. Едва налучках пътя...

– О-о-о! Не беше никак лесно – поясни с готовност младата стопанка. – Но който търси – намира! Скитосвахме цяла година къде ли не, докато един ден не забелязахме съвсем случайно една ръждясала пътеуказателна табела. Толкова ръждясала, че надписът върху нея почти не си личеше. Но Павел я прие като знамение. После хванахме пътя... На него му хареса от пръв поглед... А веднага след това – и на мен.

– Че какво чак толкова ви хареса? Като гледам наоколо – само съборетни и чукари виждам – вмъкна се в разговора и Диан.

– Ами... – замисли се за миг Татяна. – Харесаха ни точно това... Съборетините и чукарите. Не виждаш ли, невероятни са... А ако знаеш колко е диво, та даже и почти девствено в околността! Можеш цял ден да обикаляш и жив човек да не срещнеш... И живописно, живописно!...

– Хм! – присви презрително устните си Диан. – Робинзоновци значи сте решили да го давате...

– А панорамата? – разпали се Татяна. – Виждал ли си някъде нещо подобно?

– А бе, не, ама-а-а... А пък и къщата... Ще трябва доста да се поозорите, за да я вкарате що-годе в ред.

– В това отношение нямаме проблем. Ще се справим. Моят Павел го бива за всичко...

И Татяна с гордост започна да разяснява и да сочи с ръка с какво точно се е справил до момента нейният Павел.

„Моят Павел!“ Произнесено от устата на Таня, това определение сякаш изтрещя в ушите на Диан. Като смъртоносен куршум изсвистя, и то така, че ехото му започна да отеква в ума му като рефрен: „Моят Павел!... Моят Павел!... Моят Павел!...“.

Групата не се задълбочи в по-нататъшни анализи. Дочуха се само още няколко реплики от типа: „А бе открай време си бяхте чудаци вие двамата!“ и „Непредвидими сте!“ А после, като на всяко младежко събиране, звездите започнаха да се надпреварват със закачки, шеги и остроумия, докато останалите се заливаха от смях.

Стари познати бяха всички. Знаеха си номерата. Бяха се сдушили още през първия семестър на следването. И се бяха събирали по повод и без повод стотици пъти на какви ли не места. По цели нощи се бяха отдавали на разгорещени дебати, диспути и дискусии по какви ли не „извечни“ теми. От скучноватите текущи лекции, та до творчеството на „Прокълнатите поети“, музикалните шедьоври и модернистичните тенденции извън учебния материал.

Тази им дружба, започнала навремето чистосърдечно, се беше запазила все така силна дори и след дипломирането им. Старите приятели продължаваха да се търсят и все още им беше приятно да се срещат като в добрите стари времена. Когато бяха първокурсници, основата на компанията беше положена от Диан и Павел. Те бяха израсли заедно, заедно бяха учили в гимназията и заедно бяха приети. Преди да се опознаят с останалите, в паузите между лекциите, те провеждаха на висок глас такива смешновати диалози, че набързо се превърнаха в център на всеобщото внимание. Така неусетно към тях се прикачиха и другите. Един по един, докато групата набъбна. Момчета... Момичета... Млади хора, които търсеха развлечения, а не интимната близост. Поне в началото. По силата на естествените закони обаче – и тя се появи, но малко по-късно. На първо време – с двусмислени подмятания, но скоро след това – и с откровени признания. Младост!

За един кратък, но всъщност не чак толкова кратък период от време Диан, Павел и Татяна се озоваха във върховете на някакъв класически триъгълник. Татяна, или Таня, както я наричаха те, общуваше охотно и с двамата. Заедно се готвеха за изпити, заедно излизаха на кафе, заедно посещаваха концерти и театри, заедно щуреeха по купоните... За нещо повече от едно сърдечно приятелство и дума не можеше да става. Но само до някое време...

И тримата бяха деца на града, но с доста различни виждания за света и за живота изобщо. Самочувствието на стопроцентов гражданин обладаваше само Диан, докато Павел се изявяваше като доста постранен. Той даваше мило и драго, за да се закачи към някакъв туристически поход. А когато не успяваше – мяташе раницата на гърба си и поемаше сам, за да обикаля до припадък гори и долини. Заради тази му „мания“ и другите двама понякога тръгваха с него. Скитаха напосоки и точно в такива моменти Татяна започна да забелязва разликите между двамата си приятели, които неусетно се бяха превърнали и в откровени ухажори.

На нея й правеше впечатление как всеки път разчорленият Павел се втурва нагоре-надолу с фотоапарата си, за да запечатва „незабравимите им мигове“. Виждаше го и как час по час се изправя, вгледан в хоризонта с длан, опряна на челото. И й ставаше особено приятно, когато след многобройни клякания пред почти невидимите горски цветчета, той се изправяше пред нея, за да й подари букетче.

– Не са ли красиви? Толкова са дребни!... Почти невидими... А така хубави! – питаше я всеки път той, подлагайки бузата си за целувката, която очакваше като отплата за старанието си.

– Страхотни са! – отвръщаше му тя. – А ти също!...

Диан пък по правило залягаше зад ръжена. Естествено, Татяна и Павел му бяха благодарни за положеното усърдие и не щадяха славословията си. Но... романтиката, която бликаше в изобилие от очите на Павел, наклони везните в негова полза. Защото сродните души се намират, дори и когато не се търсят.

И така непорочното приятелство продължи до деня, когато и двете момчета осъзнаха, че са влюбени в Таня. Без обаче да бъдат сигурни какво изпитва тя. Осъзнатата любов породи и осъзната ревност. Не пагубна, но все пак – разяждаща дружбата им ревност. И макар че приятелството им остана ненакърнено, вече нищо не беше както преди.

Не беше лек този период и за Татяна. Тя харесваше и двамата. Но обикна Павел. Привлече я лекомислената му на пръв поглед душа. Той не й обещаваше нищо повече от един измислен и може би несъществуващ свят. Но свят красив! Такъв, какъвто може би само той го виждаше. Свят, към който и тя се пристрасти. Свят, към който започна да се вглежда чрез вечно грейналите очи на Павел. Може би беше противно на здравия разум, но подреденото и делово ежедневие на Диан й се стори доста монотонно, за да бъде привлекателно с уюта си. Татяна определено се трогваше повече от горското букетче на Павел, отколкото от изящните рози, които получаваше от Диан по различни поводи.

– Танче, баницата ти е направо върхът! – провикна се от единия ъгъл на масата Пепа.

– Тя е от майка ми – уточни Татяна. – Но ти обещавам, че следващия път и аз ще приготвя такава. Сега засега все още си нямаме фурна...

– Фурна! Фурна! – развика се Пепа. – Хей, групата! Чувате ли ме? Нека при следващото гостуване им подарим фурна, за да ядем баници!...

– И пържоли! И пържоли могат да се пекат във фурната! – подкрепи я ентусиазирано и Николай.

– За фурната съм категорично „За!“ – изправи се и Мартин. – Но за пържолите – извинявай! Ако ги метна ето на тая... Как му се казваше на това?

И той посочи една доста голяма каменна плоча, изправена до зида.

– Тикла!... – подсказа му Татяна. – Тук така ги наричат. Не виждате ли колко къщи са покрити с тях?

– О кей! Та ако метна пържолите върху тиклата, пръстите ще си оближете... Но въпреки това – фурната ще бъде от нас! Заради баниците...

Последваха бурни аплодисменти и порой от възторжени реплики.

Мълчалив остана само Диан. Не му се услаждаше нищо. И не му беше весело. Отпиваше от бирата глътка по глътка, поглеждайки крадешком ту към гордите собственици, ту към „новата“ стогодишна къща... А в главата му не преставаха да се редуват иронични забележки:

„Нова!... При това – на самия край на света! И по-точно – вдън горите тилилейски!... В джендемите!... Голям праз!“

Старата болка се бе завърнала с нова, сякаш гризяща душата му, сила. Мъката на пренебрегнатия. Когато по някое време се стигна и до танци, той покани домакинята и набра кураж да й прошепне в ухото:

– И какво толкова му хареса на твоя Павел?

– Не навлизаш ли доста надълбоко в чуждо лично пространство? – отдръпна се изненадана тя. – Що за въпрос?

– И все пак? Щастлива ли си?

– А ти защо питаш? Ревнуваш ли? Нали бяхте приятели?

– Да-а-а!... И все още сме приятели... Вярвай ми!... И ще продължим да бъдем... Но не мога да си обясня... Защо избра него, а не мен?

– Заради очите му! – отсече кратко Таня.

После отпусна ръцете си и се зае с разтребването на употребените чинии. Стори й се напълно безсмислено да обяснява колко красноречиви са човешките очи. А по-точно – погледът, който струи от тях.

– Заради очите?!!!



Диан за миг застина слисан, а в съзнанието му зазвуча нов рефрен: „Очите!... Очите!... Очите!...“ Той се върна на трапезата в момент, когато развеселената компания вдигаше поредния си тост.

– Наздраве, колега инженер! – насочи чашата си към него нищо неподозиращият Павел.

– Наздраве да е! – опита се да зазвучи възможно най-бодро и Диан.

И впи поглед в очите на приятеля си – така, както никога до този момент не го бе правил.

– Ти... Какво?... – смути се Павел.

– Нищо! Наздраве казах! Честита да ви е придобивката!

– А ти винаги си добре дошъл. Нали го знаеш?

– Знам го. Благодаря!

В главата му обаче продължаваше да пулсира недоловимото за всички други ехо: „Заради очите!...“ Удивен от видяното и чутото, Диан се отдаде на по-нататъшни размишления:

„Хм! Очите! Очи като очи! И с какво точно, приятелю, твоите очи са се оказали по-привлекателни от моите? Но... жените, жените! Непредсказуеми са те. И необясними...“

Димитър ДЪНЕКОВ

ВАЖНО УТОЧНЕНИЕ!

В бр. 7/11.07.2024 г. на в. „Априлци“ бе публикуван разказът ми „ИЗПОВЕД“. Бих искал да наблегна на думичката „разказ“. Художествен разказ, а не стара криминална хроника по действителен случай.

Основата на повествованието в него наистина е реална случка – трагичната смърт на двама влюбени. А поводът да посегна към темата е възмущението ми към ширещата се и до ден днешен мълва, че е възможно в основата на престъплението, тоест – на убийството, да стои бащата на девойката. И дотук свършват приликите с тази отдавна отминала реалност.

Според моето твърдо убеждение, макар и да са хипотетични, такива помисли, адресирани към нещастния баща, са гнусни и отвратителни. Тях съм искал да порицая и съм го направил чрез думите на несъществувалия никога поп, след една също неосъществена в реалността изповед: *„...Млъквайте бре, изчадия Юдови! Знам какво ви се иска да чуете, та да си подслаждате живота с чуждата мъка. И да има с какво да си чешете езиците за години напред. Проклети да сте! Що за мозъци трябва да има в кратуните ви, за да си мислите, че ще се намери баща, който да посегне така на чедото си...“*

За да избегна евентуалното препращане на съчинената от мен история към истинската случка умишлено не съм посочил имена на селища. Още по-малко – на реално съществувалите личности. Не за друго, а защото и аз самият не мога да открия паралел между тях. И защото разказът ми все пак е само едно литературно произведение, а не ехо от овехтелите селски легенди.

В тази връзка пояснявам за тези, които не са схванали тази разлика, че персонажите в разказа са стопроцентова измислица на автора. И са изградени по правилата на литературните похвати – образите да се създават като екстремни, за да се постигнат драматизмът и силният ефект от действията им. Естествено – за непредубедените читатели.

Да се търси аналогия с първообразите е повече от нелепо. И най-вече с реалния баща. Спомените, които са останали за него, не дават повод той да бъде наречен дори прототип. Така е, защото в живота си този клетник би могъл да се характеризира по-скоро като антипод на героя от разказа. Към него не би могла да се пришие нито една от описаните негативни прояви на създадения от въображението ми кмет. И следователно всеки, който се опитва да слее двата образа, неволно, от невежество или от любов към скандалите, прави огромна грешка. За съжаление, след публикацията на разказа са се намерили и такива тълкуватели, което е причинило особено силна болка и негодувание в душите на живите днес наследници.

Във връзка с това признавам, че докосвайки се до тази почти забравена история, съм станал неволен съпричинител на тези терзания, за което съжалявам и искрено се извинявам на всички, които са се почувствали омерзени.

Димитър ДЪНЕКОВ

Редакция в. „Априлци“ - Брацигово, e-mail: v.apriltsi@abv.bg, skype: v.apriltsi, предпечатна подготовка и печат – „Беллопринт“ ООД - Пазарджик, тел.: 034 440-400